

От президент Томас С. Монсън

Следвайте пророците

Служих във Военноморския флот на САЩ към края на Втората световна война. Бях матрос, най-ниския чин във флота. После заслужих да стана матрос 1-ви ранг, след което писар 3-ти клас.

Втората световна война свърши и след това бях освободен. Но взех решение, че ако някога пак се върна в армията, искам да служа като офицер. Мислех си: „Без повече мръсни кухни, без търкане на палуби, ако мога да го избегна“.

След като се уволних, се присъединих към запаса на Военноморския флот. Ходех на учение всеки понеделник вечер. Учих сериозно, за да се квалифицирам академично. Взех всеки възможен изпит: психически, физически и емоционален. Накрая дойде добрата новина: „Приет сте на служба като мичман в запаса на Военноморския флот на САЩ“.

С радост го показах на съпругата ми Франсис и казах: „Успях! Направих го!“ Тя ме прегърна и каза: „Ти работи достатъчно усърдно, за да го постигнеш“.

Но после се случи нещо. Бях призован да стана съветник в епископството на моя район. Събранието на съвета на епископството беше същата вечер, в която и военното ми учение. Знаех, че се получава ужасен конфликт. Знаех, че нямам време да изпълнявам дълга си както към флота, *така и* към епископството. Какво трябваше да сторя? Трябваше да взема решение.

Молих се за това. Тогава отидох да се видя с един мъж, който бе президент на кол в моя район, когато

бях момче, старейшина Харолд Б. Лий (1899-1973), тогава от Кворума на дванадесетте апостоли. Седнах на масата срещу него. Казах му колко високо ценя това назначение. Всъщност му показах копие от писмото с назначението, което бях получил.

След като размишлява над това за момент, той ми каза: „Ето какво трябва да направиш, брат Монсън. Напиши писмо до Службата на флота и им кажи, че заради призованието си като член на епископството, не можеш да приемеш това назначение в запаса на Военноморския флот на САЩ“.

Сърцето ме заболя. Той добави: „После пиши до командването на Дванадесето военноморско поделение в Сан Франциско и им кажи, че желаете да бъдеш освободен от запаса“.

Отговорих: „Старейшина Лий, не познавате военните. Разбира се, че те няма да ме назначат, ако откажа, но Дванадесето поделение няма да ме освободи. При задаващата се война в Корея, подофицер със сигурност ще бъде мобилизиран. Ако бъда мобилизиран, предпочитам да съм офицер, но това няма да стане, ако не приема това назначение. Сигурни ли сте, че точно това е напътствието за мен?“

Старейшина Лий сложи ръка на рамото ми и бащински каза: „Брат Монсън, имай повече вяра. Армията не е за теб“.

Върнах се у дома. Сложих зацапаното от съзвиз назначение обратно в плика, заедно с придружаващо

го писмо с отказ да го приема. След това написах писмо до Дванадесето поделение на флота и поисках освобождаване от флотския запас.

Моето освобождаване от запаса беше от последните обработени преди началото на войната в Корея. Облеклото ми беше вече поръчано. Шест седмици след призованието ми като съветник на епископството, бях призован да стана епископ в моя район.

Нямаше да съм на тази позиция в Църквата днес, ако не бях последвал съвета на пророка, ако не се бях молил за това решение, ако не бях осъзнал следната важна истина: Божията мъдрост често изглежда на хората като глупост¹. Най-важният урок, който можем да научим като смъртни, е следния: когато Бог говори и Неговите чеда се подчиняват, те не могат да сбъркат.

Казват, че историята се променя от малки обрати, така е и с нашия живот. Решенията определят съдбата. Но ние не сме оставени сами в нашите решения.

Ако искате на видите небесната светлина, ако желаете да чувствате вдъхновението на Всемогъщия Бог, ако искате да усещате в сърцето си, че вашият Небесен Отец ви напътства, тогава следвайте пророците Божии. Когато следвате пророците, ще бъдете в сигурни ръце.

БЕЛЕЖКА

1. Вж. 1 Коринтяните 2:14

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Не много членове на Църквата ще получат личен съвет от апостол, както е станало с президент Монсън. Но ние можем да бъдем благославяни, като следваме ученията на пророците и апостолите. Бихте могли да прочетете обръщенията на президент Монсън от последната обща конференция (не пропускайте неговите откриващи и закриващи слова). Търсете

определени насоки или призови към действие. Можете да обсъдите какво сте научили с членовете, които посещавате, и начини да приложите съвета на президент Монсън.

МЛАДЕЖИ

Съвет за трудни избори

Президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство, разказва за момент, когато той следва пророчески съвет. По време на една обща конференция, президент Езра Тафт Бенсън (1899-1994) насърчава членовете да изплатят дълговете си – особено ипотечните.

Президент Айринг казва: „Обърнах се към съпругата си след събранието и попитах: „Мислиш ли, че има начин да направим това?“ В началото не можехме“. Но до края на вечерта той се сетил за имот, който от години неуспешно се опитвали да продадат. „Ние вярвахме в Бог и ... на посланието на Неговия служител, затова се обадохме по телефона. ... чух отговор, който до днес укрепва моето упование в Бог и служителите Му“. Същият ден един човек направил оферта за имота на семейство Айринг за сума малко по-голяма от тяхната ипотека. Скоро семейство Айринг се освободили от ипотеката (вж. „Вярвай в Бог, след това иди и го направи“, *Лиахона* ноември 2010 г., стр. 72-73).

Вие може и да нямате ипотека за изплащане, но съвета на пророка може да ви напътства тук и сега при трудни решения относно работа, образование, мисия и личен живот. Обсъдете с вашето семейство или връстници как може да следвате пророка, когато трябва да вземате решения.

Качествата на Исус Христос: Подчиняващ се Син

С молитва изучавайте този материал и преценете какво да споделите. Как разбирането на живота и мисията на Спасителя увеличава вашата вяра в Него и благославя онези, за които се грижите чрез посещение за обучение? За повече информация, отидете на reliefsociety.lds.org.

Вяра, семейство, взаимопомощ

Това е част от поредицата *Послания за обучение при посещение, включващи аспекти от мисията на Спасителя*.

Следването на примера на Исус Христос за подчинение увеличава вярата ни в Него. „Чудно ли е – казва Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли – че Христос избира най-напред да се самоопределя спрямо Своя Отец, че Той го обича и Му се подчинява, като верен Син, какъвто е? ... Подчинението *наистина* е първият закон в небесата“¹.

Писанията учат: „И когато получаваме каквато и да е благословия от Бога, това е чрез подчинение на онзи закон, на който тя се основава“ (У. и З. 130:21). Нашето духовно израстване се осъществява, когато се приближаваме към Господ чрез подчинение и каним силата на Единението на Спасителя в живота си.

„Докато вървим в подчинение на принципите и заповедите на Евангелието на Исус Христос – казва старейшина Д. Тод Кристоферсън от Кворума на дванадесетте апостоли – ние се радваме

на продължителен поток от благословии, обещани от Бог в Неговия завет с нас. Тези благословии ни дават ресурсите, от които се нуждаем, за да действаме, вместо просто да ни ни се въздейства в живота. ... Подчинението ни дава по-голям контрол върху нашия живот, повече възможност да действаме, да работим и създаваме“².

Допълнителни стихове

Иоана 22:41-46;
Учение и Завети 82:10; 93:28

От Писанията

„Може ли духовната сила, произтичаща от последователно подчинение на заповедите, да бъде дадена на друг? – пита Старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли. Ясният отговор е: ... не“³.

Притчата за десетте девиси е пример за този принцип. Докато всички девиси взимат светилниците, за да „посрещнат младоженеца“, само пет от тях са достатъчно разумни и слагат достатъчно масло в тях. Останалите пет са неразумни, защото „не взеха масло със себе си“.

После в полунощ се чува следния вик: „Ето младоженецът иде, излизайте да го посрещнете!“ Всички девиси взимат светилниците, но неразумните нямат масло за тях. И неразумните казват на разумните: „Дайте ни от вашето масло, защото нашите светилници угасват“.

А разумните в отговор казват: „Да не би да не стигне и за нас и за вас, по-добре идете ... и си купете“. И докато неразумните девиси ги няма, младоженецът идва и разумните девиси отиват с него и „вратата се затвори“ (Матей 25:1-13).

БЕЛЕЖКИ

1. Джефри Р. Холанд, „The Will of the Father in All Things“ (духовно послание, Университет Бригъм Йънг, 17 януари 1989 г., стр. 4 speeches.byu.edu)
2. Д. Тод Кристоферсън, „Силата на заветите“, *Лиакхона*, май 2009 г., стр. 21.
3. Дейвид А. Беднар, „Обърнати към Господа“, *Лиакхона*, ноем. 2012 г., стр. 109.

Обмислете следното

Кои са някои от примерите за подчинение, изброени в Писанията?